

SURT CADA TRES SETMANES

SUBSCRIPCIÓ	
Població.	5'00 ptes. l'any
Fora	6'00 " "

Dels articles en són responsables llurs autors. - No es retornen els originals. - Anuncis, esqueles i remesos a preus convencionals - - - - -

Els nostres arxius

NO dubtem que tots els selvatans han sentit parlar, i, àdhuc ponderar la importància dels arxius de la Selva. Efectivament, els arxius de la Selva del Camp són més importants del què hom pot suposar. La circumstància d'haver estat la nostra vila una de les més grans del Camp de Tarragona de l'edat mitjana i haver esdevingut la Seu de la cèlebre Comuna del Camp, feu dels nostres arxius un tresor històric inigualable i quals notícies i papers han fornit i esclarit dades interessantíssimes de la història de la Pàtria.

La nostra vila, principalment, tenia dos arxius. L'Arxiu Parroquial, que era aiximateix l'arxiu notarial de la vila, tenia una importància local remarcable. La incúria imperdonable en què era tingut feu que la vila el perdés; avui és a Tarragona, servat a l'Arxiu Històric Arxidiocesà. La Selva ha perdut quelcom de bo amb la remesa d'aquells valuosos manuals a Tarragona, però aquell bé de Déu de paperam hi ha guanyat molt, car a la Selva s'anava consumint mal instal·lat a les golfes de la Rectoria i les aigües pluvials l'anaven podrint i els corcs s'anaven menjant allò que era la selecció i fruit de moltes centúries. Del vell Arxiu Parroquial, en queda ben poca cosa a la Selva, però, cal dir-ho també, molt diligentment servat i a mercè i disposició de tots els estudiosos que vulguin aprofitar-se'n, com personalment havem constatat i n'estem ben satisfets i agraïts.

L'Arxiu Municipal, en gran part, subsisteix encara a Casa la Vila. La seva instal·lació, encara actualment, és pèssima. D'aquell Arxiu, riquíssim, un dels més rics de Catalunya com arxiu local, s'ha perdut molta cosa i bona. Tot això es deu a la incúria i abandó imperdonable en què fins ara s'havia tingut.

En ell es guarden encara moltes coses en relatiu bon estat. ¡Quin càrrec més gran farà la vila a aquells que per dessídia voluntària, si no per mala fe, contribuïren a la pèrdua i destrucció de la resta! Perquè, cal dir-ho també, del fons arxivístic del municipi han desaparegut moltes coses que fan suposar coneixement de la desaparició. I d'altres se n'han destruïdes, gairebé intencionadament, i això en èpoques recents.

Tenim exacta notícia, detalladíssima, de com estava l'Arxiu Municipal a les primeries del segle XIX. Existeix un minuciós catàleg del Dr. Batlle que fou secretari de la Selva i ordenà, catalogà i àdhuc extractà la documentació que en ell s'hi guardava. També amb les notes de Pié podem refer un catàleg del que ell aprofità a les darreries de la centúria passada i primers de l'actual. I tot això, naturalment, es pot comparar amb l'existència actual.

Es després de la proclamació de la República que ens hem introduït a l'Arxiu Comunal de la Selva. En ell hem esmerçades moltes hores dels nostres lleures. Hem fet escorcoll i recerca. I hem pogut constatar l'abandó en què havia estat tingut. Amorosament, hem diligit aquell vell paperam, i tot aprofitant els nostres estudis hem maldat per a què estigués el menys mal instal·lat possible. Qui avui vegi el que hi ha d'Arxiu ja hi admirarà força que dos anys endarrera no hauria pogut.

Recordem que una de les coses que més ens intrigà fou la desaparició del famós *Llibre Verd*. El cercàrem inútilment. Després aparegué brut i colgat d'escombraries un llibre. El vàrem identificar. Era el Codi dels nostres privilegis; el resum de la nostra història.

Darrerament han aparegut alguns pergamins. Però, malgrat moltes diligències, no han aparegut cap dels llibres de *Mostassafs*. On són? Apareixeran? Ja ho comencem a dubtar.

* * *

Ara bé. Hem dit que la instal·lació de l'Arxiu Comunal de la Selva és pèssima. I els nostres vells papers demanen, reclamen, exigeixen el mínim de decència; una instal·lació digna que no ha de costar cap centenar de pessetes al municipi.

Avui a l'Arxiu només hi pot entrar un recercador entusiasta. Si l'Arxiu estés més ben ordenat i més decent, els menys erudits selvatans hi podrien admirar coses belles i grates. La Corporació Municipal que amb tant encert i bon gust ha netejat moltes dependències de la Casa Comunal, bé podria fer alguna cosa per redimir el nostre sacrari de memorances pretèrites.

* * *

Hem parlat dels nostres Arxius. A cases particulars són servats papers i pergamins interessants. D'altres potser s'han perdut. Però la importància històrica i social de la Selva, radica i culmina en el fons arxivístic Parroquial i en el de Casa la Vila.

E. FORT.

Optimisme

UN dia, des d'aquestes mateixes planes demanàvem arbres per els nostres ravals, perquè no fossin unes vies abandonables i abandonades, sinó que fossin el què tenen dret a ésser, el què seran seguint el camí emprès, un passeig ben cuidat, ben alegre i ben polític. A l'ombra d'aquests volguts arbres hi farem sorreres per jugar-hi els nostres infants, i als llocs més atractius hi farem seients per reposar-hi els nostres vellets.

Des d'aquests seients i de cara al camp a la fresca de les tardes d'estiu, contemplarem la verdor dels nostres camps, allò que nosaltres no oblidarem mai perquè en ella havem nascut i d'ella havem viscut.

Tenim tanta fe en l'esdevenidor del nostre poble, que contradim tothora allò de que és un poble de desgràcia; potser si que ho era, però ara ja no ho és, ni ho serà mai més.

Haviem vist com per fer petites coses havien d'acudir al pressupost extraordinari, però ara també veiem com el poble es va arrançant de poc en poc, sense molestar la butxaca dels pobres contribuents, que prou feina tenen per acudir a les seves necessitats imprescindibles.

Aquesta fe que tenim, és perquè veiem una bona administració, cosa que ens feia falta ja que sense ella tot seria impossible; prou sabeu tots que parlem per experiència.

Però això era abans, i d'aquest abans fins ara hi va una immensitat.

Aquest desgraciat abans, sortosament ha passat a la història, i els seus

culpables han trobat ja la resposta del poble, i cada dia es va convencent més; i encara quan aniran veient que gràcies a un règim diferent i a una administració conscient, anirem tenint les coses públiques tal com desitgem i tal com necessitem.

Fets més que paraules convenceran fins als més empedernits i vindran a engrossir el nombre dels que, plens de bona intenció, els rebrem i els donarem una estreta de mà ben efusiva i plena d'emoció, perquè la nostra obra no és pas de conservar aquest estat de política localista plena d'enemistats, sinó ben al contrari, ço que nosaltres volem és que tots treballem en profit comú, i per fer-ho així no pot haver-hi caciquisme, sinó que tots hem de saber com van i perquè es fan les coses, pensant sempre que per alguna raó se'n diu cosa pública.

Es enutjós retreure fets; deixem-ho com cosa morta guardant-hi el respecte que mereix tota cosa ja morta.

Procurem continuar fent-ho bé, que prou ho necessitem, i per res no vulguem recordar-nos de quan es feia malament; sols hem de tenir-ho present perquè no torni.

A més dels arbres dels ravals i places, veiem també començades les obres de l'escorxadador, i també sense haver molestat al contribuent, que prou perjudicat es troba a causa dels baixos preus dels fruits i altres calamitats, que mai no en falten.

Per totes aquestes millores que posem de manifest, en prova de la bona marxa de la vila, felicitem als nostres amics l'alcalde i els seus companys de consistori, com també als que ajuden a aquesta tasca que amb tanta claredat

demostra la bona orientació en la cosa pública.

Ens felicitem també tots els fills d'aquesta bonica vila i que coneixent les seves bones condicions sapiguem aprofitar-les per a fer-la bella i digna.

J. MAR.

Ràpida

Sardanistes, no hi manqueu!...

TAL com esperàvem, les entitats sardanistes del Camp han acordat celebrar el «IV Aplec Sardanista de les Comarques Tarragonines», el qual tindrà lloc el dia 11 d'aquest mes a Santes Creus.

Segons llegim a les pancartes anunciadores, el programa a desenvolupar anirà a càrrec de les còpies «La Selvença», de la nostra Vila, «L'Harmonia», de Tarragona, la «Catalunya», de Reus i dels Esbarts Dansaires de Tarragona i de Reus.

Preneu part en l'organització, entitats de les moltes poblacions de les nostres comarques, el qual ens fa preveure que el nostre «IV Aplec» serà com poques vegades conregut.

El «Foment de la Sardana» de la nostra Vila, tot i que atravesava uns moments econòmics crítics, és una de les entitats organitzadores de l'Aplec, puix s'ha donat compte que festes com aquestes són necessàries i conve-

nients per a propagar la nostra dansa i desvetllar l'esperit fent sentir tot un dia les belles notes de la nostra música.

Ens assabentem que el «Foment de la Sardana» està organitzant un servei d'omnibus per tal de fer el servei d'anada i tornada de Santes Creus, pels vilatans que s'inscriguin per assistir a l'Aplec.

Creiem i esperem de tots els sardanistes que, fent-se càrrec del gran esforç que fan les entitats comarcals en organitzar un programa tan interessant i més essent el nostre «Foment» una de les entitats organitzadores, no mancaran a la màxima festa de la sardana que es celebra al nostre Camp i que tindrà per marc la històrica i bella contrada de Santes Creus.

FITOR.

TEATRE

LA DEFENSA AGRARIA.—Representació d'*Els milions de l'oncle*, de Carles Soldevila.

El dia 25 de maig ens fou representada per la Companyia de Pepeta Fornés, la comèdia en tres actes *Els milions de l'oncle* del pulcre escriptor Carles Soldevila.

Es una obra de gust refinat, on hi campeja en la majoria de les frases aquell to burleta, aquella flama suau i penetrant que tan pròpia és del sentit irònic de la comèdia.

L'autor ens fa una pintura magistral de la societat aristocràtica, arruïnada amb la vinguda de la maquinària, que vol seguir totes les corrents modernes. Ens presenta una família d'aquesta classe que té més obligacions que no pas drets i que per resoldre la seva situació espera la mort de l'astre Sol: el Sr. Sebastià (*Els milions de l'oncle*) i a l'entorn del qual giren com a planetes el germà Ramon i la tieta Emília i a l'entorn d'aquests va donant voltes el satèl·lit Ramonet. Amb la mort del senyor Sebastià venen les angúnies per saber qui són els legataris del testament i quan veuen que no són ells, sinó els servents del Sr. Sebastià, dirigeixen tota classe d'improperis contra el testant, contra la humanitat i àdhuc contra la pròpia personalitat. Aquí és on es val l'autor per posar en ridícul les circumstàncies crítiques en que travessa la família. I quan sorgeix Xexé, que hi aporta una solució per el desenvolupa-

ment de la seva vida, que és el treball quotidià, es demostra tot seguit l'enuig que tenen els familiars per l'activitat de la vida; puix té per rèplica si s'ha deixat suggestionar per un acte de follia. Situats en aquest maremàgnum no tenen altre remei que atraure els legataris, gestió que és encomanada a Ramonet, amb ple èxit, donant com a resultat el doble enllaç matrimonial d'interessos de Ramon amb la serventa Quima i Emília amb el servent Baldiri, ajudats pel sentimentalisme de Xexé.

Es una comèdia demostrativa de la manca d'espiritualitat de l'aristocràcia, només manada pel concepte materialista que té de la vida.

I qui millor que el comediògraf Carles Soldevila ens pot oferir una obra que se'n puguin treure conseqüències morals! Ell, amb el diàleg fi, que poc a poc va passant de la ironia a la manyagueria, és el més apropiat dins d'aquest gènere, de fer un estudi psico-analític.

L'execució anà a càrrec de la Companyia de Pepeta Fornés que en un pla general fou interpretada amb mestria, sobressortint Antoni Martí, Just Gómez i la Sra. Perelló. De la primera actriu Pepeta Fornés no poguérem fruit del treball artístic degut a la poca intervenció que té en l'obra.

F. ROIG FERRAN.

La falç per estrenar

(De la hipòtesi a la realitat)

AQUESTES encapçalants us semblaran ultrarrevolucionàries, oi que si, convilatans? Si us decanteu per l'afirmativa dintre el fet de *higiene pública* que cal anar portant a bon terme, i de faisó pràctica, no us equivocareu pas, no. I és que hi ha—ben llampanta—una falç que espera, frisosament, el braç que la brandi, sense pietat, arran de terra pels voltants de la Vila. Car hi ha una munió de «caps verds» que no tenen dret a la vida. Car la vida llur deshonora, fins a l'últim grau pejoratiu, la dignitat de La Selva.

La sega, en verd, dels herbeis dels ravals que circumvolten la nostra vila volguda, demana la falç per estrenar!

Ja sé que el bon vell de gorra musca—que feliçment encara *algun* n'hi ha en el clos selvatà—ja sé que haurà rigut o fet la mitja ganya dient-me, tal vegada, que avui escric amb tons d'eixelebrat, en fixar-se—*ell*, vull dir—en

els mots encapçaladors d'aquests acudits, (poc o gens graciosos si voleu,) però si, dic jo, ben intencionats. (I com no, si es tracta del *ben voler* per a tothom?)

¿Qui creurà que em pugui fer gens de gràcia el veure la falsa sement, verdejant ja de molts i molts d'anys pels ravals i alguna plaça i tot de La Selva? Avui per avui constitueix una de les tristes notes terriblement antihigièniques la verdura pol·luta d'aquests llocs vilatans, tan *antipàtica*, diria jo, com les llengües renegaires que sutzuren la nítida dignitat que tot ésser racional sempre hauria de colre i servir. I, ai las!, això és ben tot altre.

* *

Sense desenfocar el tema present, més de deu vegades en els meus soliloquis he inquirit—no ho sé si amb punts agres de recança, (en el meu dubitatiu,) o bé si ha estat esperonat per un reactiu misteriós (en el meu observar expectatiu.)—he inquirit, dic, si serà o no un somni calderonià, o quelcom d'al·lucinació lul·liana, (vull dir més bé *il·luminació*.) i si serà, en el futur no molt llunyà, una realitat el poder fruit no solament la sentor de les arbredes higienitzants la nostra vila, sinó que també, en esguardar el sòl de les vies i places vilatanes, no hi veurà l'*ombra de la mort* estètica, sinó la *vida* de l'estètica i de la higiene de la Vila. Car el dallar o aixadar de *debò* les herbes fastigoses que anireu veient, ça i lla, pels passeigs i altres llocs vilatans—que no us conviden pas a una reconfortant deambulació—el *treure d'una vegada* tanta de brutícia i altres anexos no menys indignes del bon gust i la salut pública, és, ja, una *obligació* indefugible que cal complir-la, de *debò*, per part dels qui regenten la cosa pública. No s'hi val, però, a deixar créixer el fastigós herbei, o veure escampalls de pedram pels vials de La Selva, bon punt s'ha fet una obra d'urbanització i, per tant, de primer antuvi, *higiènica*. Ara com ara, els selvatans sembla que no ens acabem de treure l'estigma de començar molt i no acabar res com cal dins les possibilitats; és a dir: *conservar*, mai sigui, ço que s'acabi. L'«ací va, ei, que no tinc butxaques,» no té mai raó d'ésser en els afers o interessos col·lectius. Pobra Selva si els nostres avantpassats no haguessin estat força empenedors enèrgics i gent de bon gust!

A. CATÀ I SIMÓ.

Selva del Camp 20-V-33.

Els noms dels mesos i dels dies

FOU Ròmulus, fundador de Roma, l'any 753 (a. de J.), el primer que dividí l'any en deu mesos que en llatí eren nomenats així: *Martius*, *Aprilis*, *Majus*, *Junius*, *Quintilis*, *Sextilis*, *September*, *October*, *November* i *December*. El primer, *Martius*, era dedicat a Mart, deu de la guerra; *Aprilis*, derivat del verb llatí *aperire* que significa «obrir», era nomenat així per ésser durant aquest mes quan la terra, podríem dir, s'obre a l'esclat de la seva fecundació i bellesa. *Majus*, era dedicat als vells, *majores*, consellers de Ròmulus. *Junius* era el mes de la joventut (*juniores*) entre la qual Ròmulus escollia els més fornits per a la pròpia guàrdia. Hom pot observar que els mesos que segueixen: *Quintilis*, *Sextilis*, etc., corresponen a Quint, Sisè, Setè, Octau, Novè i Desè, o sigui que prenién el nom del lloc d'ordre que els corresponia. L'any compost per aquests mesos era nomenat «any marcial» i només tenia 304 dies.

Més tard Numa Pompilius hi afegí dos mesos més que foren plaçats davant dels altres: el primer, *Januarius*, en honor de Janus, déu de la pau, i el segon, *Februarius*, consagrat a la deessa Februa o a Plutó, nomenat també *Februus*.

Amb l'augment d'aquests dos mesos, l'any queda dividit, com ara, en 12 mesos, però aquest, nomenat «pompilià», tenia només 355 dies.

Hom pot observar que a l'afegir aquests dos mesos a l'any esdevingué impròpia la denominació ordinal dels darrers mesos, improprietat que perdura avui encara en la etimologia dels nostres mesos, Setembre, (Setè) Octubre (Octau) Novembre (Novè) i Desembre (Desè).

D'ençà de Numa Pompilius l'any ha estat modificat diverses vegades. Deixant d'esmentar les més recents, com la correcció gregoriana prou conegudes per tothom, serà curiós el saber que el mes *Quintilis*, rebé el nom de *Julius* (avui Juliol) en memòria de Juli Cèsar, i el següent *Sextilis*, el d'*Augustus*, (avui Agost) en honor d'Octavi Cèsar August.

* *

Els noms dels dies de la setmana venen dels noms dels planetes als quals antigament eren consagrats. El diumenge era dedicat al Sol. Per això en an-

glès i alemany encara s'anomena *sunday* i *sonntag*, respectivament. Però nosaltres, (com gairebé totes les llengües d'origen llatí) l'anomenem diumenge, derivant-lo dels mots llatins, *dies dominica*, (dia del Senyor). El dilluns, era consagrat a la Lluna, dimarts a Mart; dimecres, a Mercuri; dijous, a Júpiter; divendres, a Venus; dissabte, a Saturn, encara que pren tal nom del mot hebraic *sabbat* que significa descans, puix en aquest dia els jueus fan la seva festa setmanal, en lloc de fer-la, com nosaltres, en diumenge.

V.

Felicitem-nos-en

EN donar un cop d'ull al conjunt urbanístic actual, (o pla d'obres públiques *en execució*) sembla que ja podem començar a exterioritzar el goig interior que hom sent de veure com la nostra Vila va desensopint-se d'aquella trista letargia en què semblava restar, no solament submissa, sinó com a condemnada, no sabia dir per quin mal fat.

Ara, l'interès o desvetllament dels «homes públics» a procurar l'embelliment de la nostra Selva del Camp és remarcable i digne de justa lloança; puix que no es tracta solament de «platonismes», sinó de fets positius, això és: actuació innegablement pràctica.

Es per això que avui em sento irresistiblement empès a fer constar damunt d'aquestes quartel·les, el meu sincer aplaudiment, i, per bé que humil, l'elogi que no vull regatejar als qui ara prou se'l mereixen.

El millorament urbanístic selvatà, aquesta bella nota estètica que és als ulls de tothom, val tota una salutació afectuosíssima envers els honorables homes de govern del nostre municipi.

El portar a terme una tasca de profit comú, com és, especialment la de la plantació, ben intencionada, dels ravals de la nostra vila, (fins ara, abandonats,) entenc que és, a més, una obra altament educativa.

Això al meu entendre, és una d'aquelles obres pràctiques que parlen al cor del selvatà que estima amb tota l'ànima el «tesor social» de la Selva.

No es necessiten raonaments profunds (d'aquells que en diuen filosòfics) per a demostrar ço que és prou evident, i com és ara el cas a què faig esment.

Malgrat que encara hi hagi un dissortat *raquitisme* d'esperit en alguns

Nòtules històriques

La indústria a la Selva

VARIES foren les indústries que s'exerciren a La Selva, poc temps després de la repoblació, com foren la dels ollers, la dels picapedrers, la d'adobadors de pells i la dels ballesters.

De totes les indústries esmentades, la més important ha estat la dels Ollers, la primera de les antigues i la única que encara avui resta, puix a la centúria tretzena ja hi havia el carrer que es titulava, i avui també, dels Ollers i ben aviat ocuparen el carrer proper que se'n diu de l'Hospital i després el Raval. Probablement ja s'hi deurién establir als darrers anys de la centúria dotzena; i ja fos perquè l'obra que es fabrica allí era de més bona qualitat, el cert és que sempre han tingut gran anomenada en moltes parts de Catalunya els plats, olles, cassoles, etc, treballades en la nostra vila. Des de la meitat de la centúria passada ha entrat en molta decadència dita obra, degut al gran increment de la pisa.

Una altra indústria de la que es feia gran comerç era la de les moles esmoladores que picaven els picapedrers de la mateixa vila al Gran de l'Albiol i les portaven al port de Tarragona per enviar les a l'estranger i altres bandes de la Península. Els primers documents que parlen d'aquesta indústria daten del segle XIII i en l'examen de tots ells es veu la unió de picapedrers que es dedicaven a la indústria de les moles esmoladores pels ferrers i el comerç que hi feien alguns de la mateixa vila; però, hom no sap en quina centúria va du-

convilatans que ara hom diu han trobat un mot menyspreatiu per a les obres públiques vilatanes de referència, no per això cal defallir de prosseguir, i àdhuc millorar la tasca, ben meritòria, d'exaltació de la Selva, a mesura de les nostres modestes possibilitats eràries. Ben altrament del que alguns vulguin creure tal vegada l'anar-nos polint mai sigui de mica en mica l'ordre urbanístic, això contribuirà, no ho dubtéssim pas selvatans, a rellimar asprositats i esvair antagonismes que a tots ens són nocius, la malastrugança dels quals ningú mai no hem de voler ni a la Selva ni enlloc.

FUIG.

IV Aplec Sardanista de les Comarques Tarragonines

Dia 11 de Juny de 1933

^a
Santes Creus

COBLES:

LA SELVENÇA
de Selva del Camp

CATALUNYA
de Reus

L'HARMONIA
de Tarragona

ESBARTS:

FOLKLORE
de Reus

L'HARMONIA
de Tarragona

Sardanistes, no hi manqueu!...

rar aquest comerç perquè a la centúria quinzena no es troba cap document que en parli.

Dels qui feien comerç amb els panyos de França n'hi havia diferents a La Selva i alguns formaren companyia. En l'any 1343 els homes que es dedicaven en el comerç dels panyos, formaren una societat amb llurs capitals i ganàncies.

A l'any 1397 hi havia a La Selva Joan Alegre, blanquer o adobador de pells i en 1417 Bernat de Sant Marí, balle de la vila i els Jurats, concediren una blanqueria a Pere Benzú.

En 1516 també hi havia Bartomeu Clergue com a blanquer. I així deuria seguir en les demés centúries, puix

encara hi ha una peça de terra que se'n diu l'Adobaria.

Mentre s'empraren les ballestes com armes per tirar els dardells, hi hagué ballesters a La Selva. Consta que en 1301 hi havia com a ballester Pere d'Ordi i en 1319 s'hi troba Jaume Guardiola.

En tots els inventaris de les cases que figuraven més a la vila s'hi troba que hi havien ballestes, ço és: «ballestes de tron, amb sos crochs, ballestes d'estrep, etc».

Per un document s'ha pogut saber que a l'any 1573 encara hi havia un tal Gaspar Cogul, d'ofici ballester.

(Dades extretes d'«Anals inèdits de La Selva» escrits per Mn. Joan Pié)

VIDA MUNICIPAL

EXTRACTE DE LES SESSIONS DE L'AJUNTAMENT

Sessió del dia 23 d'Abril

S'acorda autoritzar a Joan Pamiés Guasch, per les obres de reparació de la teulada i part del davant, de la casa de la seva propietat del

raval d'En Puig i Ferrer i a Anton Masdeu i Roig, la construcció d'un edifici al solar corresponent a la seva casa del carrer dels Ollers, a la part del mateix raval, amb l'obligació de

conduir l'un i l'altre les aigües pluvials de llurs teulades per mitjà de tuberies.

Sessió del dia 3 de Maig

Es dona compte a l'Ajuntament de la subhasta celebrada per la reforma de l'escorxador municipal i examinats tots els tràmits de conformitat amb el que preveu l'art. 17 del Reglament de contractació municipal, es declara vàlida i ferma la referida subhasta a favor de Manuel Segarra.

Sessió del dia 10

Dóna compte el Secretari dels falls recaiguts en els mossos de l'actual reemplaç, 1931 i 1929 en el dia 4 d'aquest mes per la Junta de Classificació.

També posa el Secretari en coneixement dels reunits, que el dia 5 d'aquest mes, entregà la liquidació i una làmina a l'agent de negocis En Ricard Cabré. Amb tal motiu, s'examina la liquidació que ha presentat dit Sr. Cabré i és aprovada.

S'examina i aprova un compte de 2350 pessetes que el Secretari presenta amb motiu de dos viatges a Reus i Tarragona els dies 24 de Maig per l'afer de la revisió davant la Junta de Revisió i Classificació.

Sessió del dia 17

Es posa a la consideració de l'Ajuntament un escrit de data 15 del corrent, de Camil Ferrer, en el que demana el recurs de reposició contra la resolució d'aquesta Corporació, ordenant-li tregui les escaies foranes que donen accés a la seva porta accessòria de la seva casa, carrer Major, 95 i fet un estudi sobre dit escrit i l'acord d'aquest Ajuntament, s'acorda:

1er Desestimar el recurs presentat en data 15 del mes que som, pel Sr. Camil Ferrer i requerir a dit senyor, perquè dintre el termini de 3 dies, ferm que sigui aquest acord, procedeixi a treure les escaies que abans es fa referència i que s'adverteixi al mateix que si durant aquest període de temps no ho fa, ho realitzarà l'Ajuntament per compte de dit senyor.

2^{on} Que es comuniquin aquests acords a l'interessat Sr. Camil Ferrer.

S'autoritza a Eugeni Rodon, per desaiugar la casa de la seva propietat del carrer de la Font, n.º 31.

*
**

Relació dels ingressos i despeses realitzats per l'Ajuntament durant el mes d'Abril darrer:

INGRESSOS

Existència en Caixa a fi de mes anterior	10.034'96
De Joan Hortet Cassà, per l'arrendament de la casa n.º 7 del Passatge Carniceria, segon trimestre	90'—
Del mateix, per l'arbitri sobre carns fresques i salades (tocino) primer trimestre	532'50
De Joan Gassull, per l'arbitri sobre la gallina, segon trimestre	250'—
De N'Estanislau Figuerola, Recaptador municipal, salde de les 10.041'83 ptes. de la liquidació del 31 Desembre de 1932	5 041'83
De N'Andreu Murgades, pesos i mesures Març	190'15
Del mateix, arbitri peixateria Març	111'—
De Ramon Veciana, de la part d'avellanes corresponent al Municipi, de la finca del mateix.	185'75
Del Recaptador del districte per mediació de la Comissaria de la Generalitat, per a formalització	303'68
De la Comissaria de la Generalitat, del 50 % de cèdules	288'50
De la Tresoreria, per mediació de la Comissaria de la Generalitat, per versos comptes	8.325'50
De Ramon Puig, per l'arbitri de carns, primer trimestre	1 667'50
DESPESES	
Al recaptador de contribucions.	751'09
A Catalònia, S. A., per un diccionari Pal·las	25'—
A Andreu Murgades, 20 % pesos i mesures (Març)	38'05
A l'Agutzil, primer trimestre de 1933	312'50
A Josep Barberà, guarda rural, 15 jornals	90'—
A Joan Girona, guarda rural, 15 jornals	90'—
A les Germanes Josefines, de Lleida	5'—

A la Comissaria de la Generalitat, a c/ aportació 1932	303'68
A la mateixa, pel mateix	1.325'39
» » a c/ de la 1.ª anualitat de la moratòria de 1927.	288'50
A la mateixa, pel mateix	990'12
» » per salde de la 1.ª anualitat subvenció de la carretera.	500'—
A la mateixa, per salde Brigada sanitària 1932	84'88
Al periòdic BRUM	100'—
A Joan Fortuny Monné, una factura fusteria	29'25
A Andreu Vallverdú, pintar les dependències municipals.	125'—
Al mateix, per emblanquinar la caserna de la Guàrdia civil.	29'—
A Josep Solé, per jornals i materials a Casa la Vila	61'45
A Antoni Casamitjana, pintar i empaperar Casa la Vila	259'95
A Salvador Torrents, una factura fusteria	35'50
A Claudi Hortet, pel lloguer local col·legi electoral	20'—
A l'Alcalde, per despeses d'un viatge a Tarragona i Reus	8'—
A Josep Barberà, guarda rural, 15 jornals	90'—
A Joan Girona, guarda rural, 15 jornals	90'—
Al Secretari, a c/ sou segon trimestre	416'—
A l'oficial secretaria, sou segon trimestre	212'—
A Josep Vallverdú, una cinta per la màquina d'escriure	5'50
A Dolors Figueres, per efectes timbrats	36'50
A Mercè Monné, per efectes timbrats	82'50
A R Anguela, una factura material secretaria	15'70
A Josep Solé, una factura	11'50
A Antoni Joanpere, 3 jornals peó	18'—
A la Llevadora titular, primer trimestre	150'—
A Secretaria, una relació de socors Març i Abril	10'50
A Ramon Veciana, per 3 dinars del Delegat de la Generalitat per la plantació d'arbres	15'—

A l'encarregat telèfon, serveis Abril	10'75
A Andreu Feliu, una factura paleta	10'25
A Joan Pintaluba, id. id.	7'50
A un veí pobre, socors	10'—
A Joan Fort, una factura	52'65

RESUM

Ingressos Ptes. 23 462'28	
Despeses » 10 086'58	
En Caixa a fi d'Abril » 13 375'70	

Noticiari

Els senyors subscriptors que per tot el dia 15 del present no ens hagin remès l'import de la subscripció de la segona anualitat creurem que ens autoritzen per a girar una lletra a vuit dies vista.

☉

En el veí poble d'Almoster ha mort el nostre subscriptor Andreu Muntés, a l'edat de 17 anys.

Enviem als seus pares i demés família el testimoni del nostre condol.

☉

La llar del nostre subscriptor Ramon Bové Daroca s'ha vist augmentada amb el naixement d'una formosa nena.

La nostra enhorabona i que es faci ben gran.

☉

La veïna Francesca Baiget i Cogul esposa de Lluís Fort i Figuerola ha donat a llum tres nens, tots sans i bons.

☉

Amb fonda pena ens hem enterat de la mort del distingit jove i volgut amic nostre N'Albert A. Platard i Oller.

Als afligits pares, germans i família tota adrecem des d'aquestes columnes l'expressió sincera del nostre més sentit condol.

☉

També ens és dolorós l'haver de donar compte de la defunció d'un altre subscriptor nostre, En Pau Blasi Milà, qui morí a Barcelona el dia 28 de maig.

Rebi la vídua N'Adela Mazoni i fills, com també la mare i germans del finat

Na Rosalia, Ramon i Andreu el testimoni del nostre pesar.

Hem vist amb molta alegria que la cabina telefònica pública ha estat canviada de lloc i construïda amb tota cura a fi de que hom pugui estar segur de que quan telefona, si vol no el sent ningú més que el seu interlocutor

Això és una millora que es feia necessària, car allà on era abans, qui es trobés en el saló de sessions de l'Ajuntament o a l'arxiu, podia enterar-se de tot el que hom deia.

Vagi el nostre aplaudiment al senyor Alcalde i regidors, que tant es preocupen de subsanar deficiències antigues.

El dia 20 del corrent, en el Teatre de «La Defensa Agrària» i organitzada pel Sindicat de Sant Andreu tingué lloc una conferència a càrrec del Doctor Mestres, metge de Vilallonga i president de la «Unió de Colliters d'ave-llanes».

Presentà el conferenciant el President de l'esmentat sindicat En Josep Roig Vallvé.

El Sr. Mestres amb paraula fàcil i senzilla disertà prop de la conveniència i necessitat per part de tothom qui viu de la terra d'assegurar-se d'accidents del treball. Senyalà les aventatges d'assegurar-se per mitjà de la «Unió de Colliters» qui ofereix més garanties de tota mena que les companyies asseguradores.

Aprofità l'ocasió per a ressaltar els fruits que ha donat ja la «Unió» malgrat el poc temps de funcionament que porta, car degut a l'ajut que per mitjà de l'emprèstit ha donat als associats, alguns han pogut resistir i guardar el fruit, i ara aprofitar l'augment de preu.

A l'acabar la conferència fou molt aplaudit.

El dia 13 de Maig prop-passat es celebrà l'enllaç matrimonial del nostre amic i subscriptor Antoni Casamitjana amb la simpàtica vilatana Carme Gondolbeu.

Els desitgem una lluna de mel molt duradera.

El tercer diumenge de Maig, en el teatre de «La Defensa Agrària», organitzat pels directius del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, tingué lloc una conferència a càrrec del conseller de sanitat del govern de Catalunya, Doctor Dencàs.

Presentà l'il·lustre conferenciant el nostre volgut amic i convilatà En Joan Puig i Ferrer qui aprofità l'oportunitat per a saludar efusivament a tot el poble en nom propi i també en nom del nostre amic Gassol qui per a complir obligacions de l'alt càrrec que ocupa no pogué assistir a l'acte.

El públic, amb xardorosos aplaudiments, agrai les paraules afectuoses de l'amic Puig, aplaudiments que s'intensificaren al disposar-se a parlar el Conseller de Sanitat Dr. Dencàs. Aquest parlà amb facilitat d'oratoría de l'organització de les joventuts d'Esquerra d'Estat Català les quals han de complir la doble finalitat de defensar els moments d'angoixa de la República i assolir la complerta llibertat de Catalunya en totes aquelles parts que encara estan especificades en l'Estatut aprovat a les Corts espanyoles. Recomanà a la joventut bona formació física lligada amb una altra de moral, o sia ésser uns continuadors de les joventuts gregues pensant en l'enfortiment del cos i de l'esperit.

A l'acabar el bell parlament el públic premià tan interessant conferència amb una gran ovació a peu dret i un ¡Visca Estat Català!

Hem tingut el goig de saludar a nostre bon amic Josep Antoni Fonts després d'haver passat una temporada allunyat de nosaltres per terres de Llevant i regió Andalusà.

El dia 25 d'aquest mes donà una representació al teatre de «La Defensa Agrària» la companyia de Pepeta Fornés d'«Els milions de l'oncle» de l'irònic comediògraf Carles Soldevila i «El Pintor de Miracles» de l'enyorat Santiago Rossinyol. Fou interpretada amb tota cura mereixent l'aprovació del públic selvatà.

Es troba malalt d'alguna gravetat el nostre bon amic Josep M.ª Vidal.

Li desitgem un ràpid i total guariment.

Ha estat constituïda a la nostra Vila una associació de paletes que porta per nom «Associació de treballadors paletes», l'objecte de la qual serà la de defensar els seus interessos. Té el seu domicili a la Plaça de la República número 10.

Al Butlletí Arqueològic de la Societat A. de Tarragona, en el seu darrer número va publicar un llarg i documentat estudi el nostre col·laborador i amic Eufemià Fort sobre Simó Salvador, un fill il·lustre de la Selva. Es, naturalment, una monografia netament selvatana. Ha estat molt ben acollida pels erudits, els quals n'han fet molts elogis. Ens assabentem que s'està editant dit treball degudament corregit i il·lustrat del qual es fa un curt tiratge de 100 per a destinar-lo a la venda.

A la societat «La Defensa Agrària» s'ha constituït una nova secció anomenada «Acció Obrers del Camp». La seva finalitat serà la defensa dels interessos dels que treballen la terra.

PER a adquirir material elèctric a bon preu, així com també motors, dinamos i aparells de ràdio, visiteu la casa

JOSEP LOZANO

CARRER FORTUNY
(abans Monierols) **REUS**

A la Societat «La Defensa Agrària» diumenge passat es feu la darrera sessió de cinema de la temporada. Demà dia 4 es començarà la de ball, per la qual ha estat contractada l'orquestra-cobla local «La Selvença».

Per tal d'amenitzar les revetlles de Sant Joan i Sant Pere la societat «La Defensa Agrària» ha contractat pels concerts, sardanes i balls, la cobla orquestra local «La Selvença».

Moviment demogràfic des del darrer número fins al 30 de Març.—

Naixements:

Angela Calero Farré, Angel Piles Queralt, Miquel Masdeu Gassull.

Defuncions:

Carme Figueres Vagué, Antoni Baget Masdeu.

Matrimonis:

Antoni Casamitjana Salvador amb Carme Gandolbeu Farré.

Proveu la gassosa **El Gat** i en sereu consumidors

FABRICANT:

Josep Villarroya - Valls

Exigiu sempre aquesta marca **EL GAT**

Aroma concentrat
Gust exquisit
Economia en el preu

Heus ací les qualitats que reuneixen
els cafès que serveix la Casa

ROSSEND COSTA

Provença, 137

Barcelona

Sindicat Agrícola i Caixa Rural de St. Andreu Domiciliat en el local de
"La Defensa Agrària"

Capital solvent: 5.000.000 de pessetes

Premses hidràuliques de propietat

Elaboració i venda d'oli d'oliva

CAIXA D'ESTALVIS

Rendiment a compte corrent 3 per cent
" per semestre 4 " "
" anyal 5 " "

La imposició mínima és de 25 pessetes

SELVA DEL CAMP

(Tarragona)

La Industria Leridana

Productes Mor, S. A.

Anissats

Licors

Aixarops de qualitat

Plaça Maciò, 2

Telèfon 36

LLEIDA

CONYAC BARRAU

Enric Barrau

Telèfon 44

Mongat

**Servei diari de comandes i transports de la Selva de Camp a Barcelona i viceversa, a càrrec de
l'Agència "Ràpid Transports"**

També admet comandes per a qualsevol de les poblacions de la
ruta que fa diàriament i que són les següents: Igualada, Cerve-
ra, Tàrraga, Bellpuig, Mollerussa, Bell-lloc, Lleida, Vendrell,
Torredembarra, Tarragona, Reus, Alcover i Valls.

Arribada a La Selva: Dos quarts de vuit del matí
Sortida de La Selva: » » de dotze » »

Lloc de rebre els encàrrecs: **BRR MODERN** d'En Josep Vues
A Barcelona: Carrer del Consolat, 17 - Tel. 20249

Aquesta Agència es fa responsable de tots els encàrrecs que se li confiïn : : Tots els encàrrecs són repartits
el mateix dia :-: El servei de camions d'aquesta Agència, és el que diàriament reparteix tota la premsa
de Barcelona en aquestes comarques.